

Chuyện Lãng Xẹt

P.D.T

<http://www.vnnews.net/truyen/17.html>

Thằng Khoa đập cái bốp vô lưng tôi . Tôi quay lại, giờ nắm đấm lên . Nó toét miệng cười hì hì :

- Có con muỗi đậu trên lưng mày !

- Đâu ?

- Tao đập nó bay mất rồi !

Tôi nén giận quay lên . lát sau tôi lại thấy đau điếng bên vai phải . Cảm thấy máu nóng dồn lên mặt, tôi trợn mắt .

- Mày giỡn mặt hả , thằng quỷ ?

Thằng Khoa vẫn tỉnh bơ :

- Tao thấy có con ruồi đậu lên lưng mày . Tao giơ tay lên nó bay mất rồi . Tiện tay tao ... đập một cái cho đỡ tức .

Tôi ký vô đầu nó :

- Cho đỡ tức nè !

Nó nhăn nhó :

- Mày biết tại sao ruồi bu mày hôn ? Tại mày hơi ... bốc mùi ...

- Mùi gì ? - Tôi lại giơ tay lên , chuẩn bị ... hạ đòn . Nó né qua một bên, miệng rớt rít.

- Mùi thơm, mùi thơm ...

Tôi không thèm chấp ... cái lưỡi dẻo quẹo của nó . Nhưng khi tôi vừa quay lên, nó lại đập một cú vào lưng tôi nữa . Tôi quay phắt lại, nghiêng rằng :

- Tại mày kiếm chuyện đó nha ...

Nó xua tay :

- Ồ, không phải tại tao, tại ... con ...

Tôi ngắt lời :

- Con muỗi, con ruồi bay giờ lại con gì đây ? Hử ?

Nó cười ... duyên, chỉ tay về phía cửa :

- Con gái !

Lãng xẹt . Trong trường có biết bao nhiêu là con gái , có khi con gái còn đông hơn là con trai nữa . Nhưng tôi cũng tò mò nhìn theo hướng tay nó chỉ và nhận ra mình ... sai lầm khi nhận xét bọn con gái trong trường đều ... như nhau . Nhỏ này nổi bật hơn nhiều, dễ thương hơn, mảnh mai hơn và không hề ... lãng xẹt chút nào , thậm chí còn có chiều hướng ... lãng mạn nữa . Nhỏ có vẻ là một nàng thơ .

Thằng khoa đập vô lưng tôi một cái nữa làm tôi giật thót người, cảm thấy hơi quê quê . Sợ nó đoán đúng tim đen củ mình, tôi bèn nhoẻn miệng cười :

- Mày biết con nhỏ này học ở đâu hôn ?

- Chắc học trường mình .

- Dĩ nhiên rồi . Tao muốn biết là nó học lớp nào ?

- Tao cũng tính hỏi mày câu đó .

Tôi bất mãn ngó ra hành lang (dĩ nhiên là nơi con nhỏ đứng).

Thằng Khoa lại khiêu tôi .

- Mày thấy con nhỏ đang nói chuyện với ai hôn ?
- Nhỏ Hà .
- Ủa . Mày muốn biết chi tiết cứ liên hệ nhỏ Hà là xong .
- Mày giỏi ! - Tôi khen nó một câu lấy lòng rồi dụ khị - Ê, mày giúp tao khai thác nhỏ Hà nhen .

Đội nhỏ Hà vô chỗ ngồi, tôi với thằng Khoa mon men lại gần bắt chuyện . Thằng khoa lên tiếng :

- Bà Hà nè, hôm nay tui thấy bà đẹp hơn mọi ngày, thiệt đó !
- Tui cũng thấy vậy nữa - Tôi khẳng định thêm .

Nhỏ Hà nghi ngờ :

- Hai ông muốn mượn tập tui phải hôn ?
- Đâu có .
- Chứ hai ông muốn gì ?

Tôi tài lanh :

- Mình ... mình muốn làm quen với ...

Nhỏ Hà nhăn mặt :

- Ông giống với tui hả ?
- Đâu có - tôi chống chế yếu ớt .

Nhỏ Hà đứng phắt dậy :

- Tui không nói chuyện với hai ông nữa . Đồ ... vô duyên . Tự nhiên cái đòi làm quen ... Bộ tui với mấy ông lạ lắm hả ?

Tôi với thằng Khoa đứng ngẩn ngơ .

- o O o -

Hôm sau thằng Khoa hí hửng báo tin :

- Tao điều tra con nhỏ đó rồi !
- Thiệt hả ?
- Nhà nó ở gần nhà tao, cách có mười mấy căn hà .
- Thiệt hả ?
- Tao nói xạo đó !

Hồi nãy giờ quá ... xúc động , tôi chỉ thốt mãi có hai tiếng "thiệt hả ?", co lẽ điều này làm nó phật lòng . Tôi bèn lấy lại bình tĩnh, hỏi :

- Nhỏ tên gì ?

Thằng Khoa đột nhiên nhe răng ra cười một cánh ... vô duyên :

- Có ... nước nôi gì tao mới nói .
 - Trà đá hen ?
 - Tên bắt đầu bằng chữ T .
 - Nước mía, được chưa ?
 - Tê-hát .
 - Cà phê đá, thằng quỷ !
 - Tê-hát-a .
 - Thảo phải hôn ?
 - Không phải . Thêm một đĩa bột chiên hột vịt đi, tao nói hết luôn !
- Tôi bấm bụng "Ừ" . Nó cười teo toét :
- Thanh .

Nhỏ Hà đột nhiên ngóng cổ lên :

- Mấy ông đang "âm mưu" cái gì phải hôn ?

Tôi định trả đũa một câu gì đó cho bõ ghét, nhưng thằng Khoa "bấm" tay bảo tôi im rồi toét miệng cười :

- Đâu có gì . Mà bà Hà nè, hôm qua bà đứng nói chuyện với ai ngoài hàng lang vậy?

Tội lại tài lanh :

- Con nhỏ đẹp ác chiến bà Hà hén !

Nhỏ Hà lườm tôi với thằng Khoa một phát, rồi nói :

- Em gái tui đó, mấy ông mà ... lém phém là coi chừng tui à ghen .

Thằng Khoa ngạc nhiên :

- Bà nói thiệt hôn vậy ? Bà ... như vậy mà có đứa em gái dễ thương như ... kia hả ?

- Tui ... tui sao ? - Nhỏ Hà lồng lên .

- Bà hơi phì nhiêu chút thôi . Nhưng mà nếu bà chịu khó tập luyện thể dục thẩm mỹ thì chắc cũng ... không đến nỗi nào .

- Tui ... tui không nói chuyện với mấy người nữa . Đồ ... vô duyên .

Xuýt chút nữa nhỏ Hà bật khóc . Thằng Khoa vốn thường ngày lạnh lùng mà, nhưng khi thấy con nhỏ Hà giận, nó trở nên luồn cuống, mặt thuôn ra một cánh tệ hại .

- o O o -

Đi học về, tôi và thằng Khoa đạp xe song song . Đánh lười trên ... bảy lần, tôi mới dám hỏi nó một câu chẳng đầu đuôi gì cả :

- Ê, mày thấy sao ?

- Tao thấy đói bụng .

- Lãng nhách, ý tao muốn hỏi mày thấy con nhỏ đó sao ?

- Nhỏ nào ! - Thằng Khoa ngạc nhiên (hay giả bộ ngạc nhiên) nhìn tôi .

Tôi ấp úng :

- Nhỏ Thanh ... gần nhà mày đó .

- Ủ, trong cũng dễ thương .

- Rồi sao nữa ?

- Hơi kênh kiệu - Thằng Khoa nhìn tôi dò xét .

Tôi phân bua :

- Hoa hồng nào mà chẳng có gai !

- Không những có gai mà còn có ... võ nữa . Nhất đẳng huyền đai teakwondo !

- Thiệt hả ?

Tôi hỏi mà không cần nghe trả lời, đầu óc cứ rối bung lên, khi nghĩ đến những "gian nan" khi tiếp cận đối tượng . Biết tôi có chịu nổi những đòn đá của nàng hay không . Còn gì đau buồn hơn khi nàng "đá" tôi văng khỏi trái tim của nàng ! Tôi đang tưởng tượng đến hồi gay cấn thì thằng Khoa đột ngột hỏi tôi .

- Mày thấy sao ?

- Tao thấy tội mình nên đi học võ .

- Trời đất, ý tao muốn nói hồi sáng tội mình hơi quá lời, mày thấy sao ?

- Ủ ...

- Chắc nhỏ Hà giận tao lắm .

- Ừm ...

Thằng Khoa nhìn tôi chăm chăm :

- Mày có công nhận tao với là nhỏ Hà kể cũng ... dễ thương không ?

- Có, có ...

Đội thằng khoa thôi nhìn tròng tròng vô mắt tôi, tôi dè dặt :

- Nhưng mà nhỏ Hà ... dữ thấy mồ .

- Thì tại mình chọc giận nó mới dữ . Mà ... hoa hồng nào chẳng có gai .

Tôi chắc lưỡi :

- Tao thấy mày với nó cãi lộn hoài . Sao hôm nay mày khen nó dữ vậy ?

- Tao không biết nữa - Thằng Khoa trầm ngâm - Sau mỗi lần cãi lộn , tự dưng tao thấy hối hận . Đáng lẽ ra tao không nên cãi lộn với nhỏ Hà như vậy . Đáng lẽ ra tao phải mềm mỏng hơn, lịch sự hơn ...

Tôi bật cười :

- Tao thấy mày ... lằng xẹt . Tự dưng đi bênh vực nhỏ Hà .

- Mày cũng vậy - Thằng Khoa cười - Người gì đâu chưa quen biết gì hết tự nhiên nhắc hoài . Lạ thiệt !

- Ủ, lạ thiệt .

Những vòng bánh xe quay . Thằng Khoa mỉm cười, nói nho nhỏ :

- Ngày mai tao qua nhà nhỏ Hà .

- Chi vậy ?

- Tao muốn qua xin lỗi .

Tôi cười cầu tài :

- Cho tao theo với .

- Theo chi ?

- Tao thấy tao cũng có lỗi . Tao muốn xin lỗi ...

- Xạo !

- Ủ , khi yêu người ta bắt đầu nói ... xạo .

Thằng Khoa cười . Tôi cười theo . Trên đoạn đường vắng tự nhiên có hai thằng khùng . Tôi nói :

- Ngày mai tao ghi danh học teakwondo .

- Chi vậy ?

- Tự nhiên bây giờ tao thích thể dục thể thao quá mày .

- Sao hồi bữa tao rủ mày chạy bộ mỗi sáng, mày nói mày làm biếng .

- Bây giờ thì khác rồi !

Tôi lại lẩm bẩm : "Bây giờ thì khác rồi" và nghĩ : "Bây giờ thì lớn hơn hồi xưa, dù rằng "Ngày xưa" chỉ cách nay có ... mấy ngày ".